

schváleného vyrovnání. V tomto směru ovšem jest ještě poznamenati, že pro otázku předčasnosti nebo splatnosti žalobního nároku je podle Šu 406 c. ř. s. rozhodující doba vydání prvního rozsudku, a je po této stránce tedy závažno, že v řečené době (11. května 1925) bylo už usnesení schvalující narovnání v právní moci, a že tím už bylo jisto, že z postoupené pohledávky 58% bylo vůbec ztraceno, kdežto ohledně zbytku 42% téže pohledávky byla možnost dosáhnouti jeho zaplacení až ve 22 měsících.

Čís. 5840.

Při jednáních, vyžadujících zvláštních znalostí, odpovídati jest i za nedostatek pozornosti a znalostí, které mají pouze odborníci (§ 1299 obč. zák.). Zákonným předpisem nedoznává změny s t u p e ň patřičné pečlivosti, nýbrž pouze m ě ř í t k o pro patřičnou pečlivost. Obchodování tělocvičnými potřebami vyžaduje zvláštních znalostí.

(Rozh. ze dne 11. března 1926, Rv I 1967/25.)

Matka nezletilé žalobkyně koupila v závodě žalované firmy dřevěné houpací kruhy. Jakmile žalobkyně počala na kruzích cvičiti, kruhy se rozpadly a žalobkyně se pádem poranila. Žalobní nárok na náhradu škody byl uznán důvodem po právu soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné posouzení právní spatřuje dovolatelka v názoru odvolacího soudu, že se ustanovení Šu 1299 obč. zák. vztahuje na každého živnostníka, ať je to obchodník, nebo výrobce. Dovolatelka vykládá tento předpis v ten způsob, že se vztahuje pouze na znalce. V podstatě míní dovolatelka, že v dnešní době velikých podniků nelze požadovati od obchodníka, by znal veškeré podrobnosti jím prodávaných předmětů, by rozuměl, zda je určitý předmět způsobilým k určitému účelu, že takovou znalost lze žádati pouze od výrobce, a z toho dovozuje, že v tomto případě použito je slovo »živnostník« tak, jako ho je používáno v názvu »obchodní a živnostenská komora«, tedy živnostníkem podle Šu 1299 obč. zák., jest jenom výrobce, nikoliv i obchodník. Posléze poukazuje k tomu, že podle Šu 1299 obč. zák. znalec neručí za nedostatek znalostí, když druhá strana věděla, nebo musila věděti, že zdánlivý znalec není znalcem v dotyčném odboru a uvádí, že B-ová (matka žalobkyně) musila dobře věděti, že obchodnice h r a č k a m i není znalcem pro t ě l o c v i č n é předměty, že B-ová neměla spolčhati na výrok prodavačky, že kruhy jsou způsobilé k houpání, nýbrž měla podle zdravého rozumu, když chtěla koupiti kruhy pro vážný sport, obrátiti se na odbornou firmu s tělocvičnými předměty a když již koupila kruhy ve hračkářském obchodě, že ještě předem informovati se měla u skutečných znalců, zda tyto kruhy jsou opravdu způsobilé k houpání. Dovolací soud neshledal,

že by byl podle čís. 4 Šu 503 c. ř. s. uplatněný důvod dovolací opodstatněn. Odvolací soud spatřuje dovolatelčino zavinění v tom, že, ačkoliv neměla vědomosti ohledně tělocvičných potřeb, jimiž t a k é obchodovala ve svém hračkářském obchodě, přece ujišťovala kupující, že prodané kruhy jsou houpacími kruhy, ačkoli se naprosto nehodily k tomuto účelu. Tvrdí-li dovolatelka nyní, že B-ová neměla spoléhat na výrok prodavačky, že kruhy jsou způsobivé k houpání, nýbrž měla podle zdravého rozumu, když chtěla koupiti kruhy pro vážný sport, obrátiti se na odbornou firmu s tělocvičnými předměty a, když již koupila kruhy ve hračkářském obchodě, že ještě předem informovati se měla u skutečných znalců, zda tyto kruhy jsou opravdu způsobivé k houpání, uznává tím vlastně sama, že obchodování tělocvičnými potřebami vyžaduje určitých znalostí odborných. A to je právě případ § 1299 obč. zák. Pravidlu tohoto Šu sluší rozuměti tak, že při jednáních vyžadujících zvláštních znalostí, odpovídati jest i za nedostatek pozornosti a znalostí, které mají pouze odborníci. Jinými slovy pravidlo toto chce pouze říci, že takové jednání mají konati právě jenom odborníci, a že jim nedostatky pozornosti a znalostí, jež mají jenom odborníci, přičítány jsou za vinu. Řečeným ustanovením nedoznává tedy změny stupěň patřičné pečlivosti, nýbrž doznává změny pouze měřítko pro patřičnou pečlivost. Z toho vyplývá, že, když odvolací soud vyslovil právní názor, že ustanovení Šu 1299 obč. zák. nevztahuje se jenom na znalce, nýbrž na každého živnostníka, kdežto když dovolatelka vyslovuje právní názor, že se řečené ustanovení vztahuje pouze na znalce, ale že se nevztahuje na ni, poněvadž ona jest pouze obchodnicí a že by místo ní měl s hlediska Šu 1299 obč. zák. ručiti pouze výrobce, — není ani to, ani ono zcela správným, ale to nemá právního významu pro rozsouzení této rozepře, poněvadž odvolací soud zcela správně vystihl, v čem spočívá dovolatelčino zavinění, s čímž dovolací soud, jak už bylo vyloženo nahoře, úplně souhlasí.

Čís. 5841.

Pokud hostinský neručí za úraz, jenž stal se při koulení kuželek diváku, přihlížejícímu hře v kuželky, tím, že ho zasáhla hrozená koule.

(Rozh. ze dne 11. března 1926, Rv I 2024/25.)

Nedospělý žalobce účastnil se se svými rodiči zahradní slavnosti žalovaného a, přihlížeje hře v kuželky, byl zasažen koulí, hrozenou jedním z koulejících, a těžce poraněn. Žalobní nárok na náhradu škody proti hostinskému procesní soud první stolice uznal, odvolací soud neuznal důvodem po právu. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání mimo jiné z těchto

důvodů:

Nesprávné právní posouzení spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud uznal, že pořadatelstvo mělo stejné, ne-li větší právo disponovati